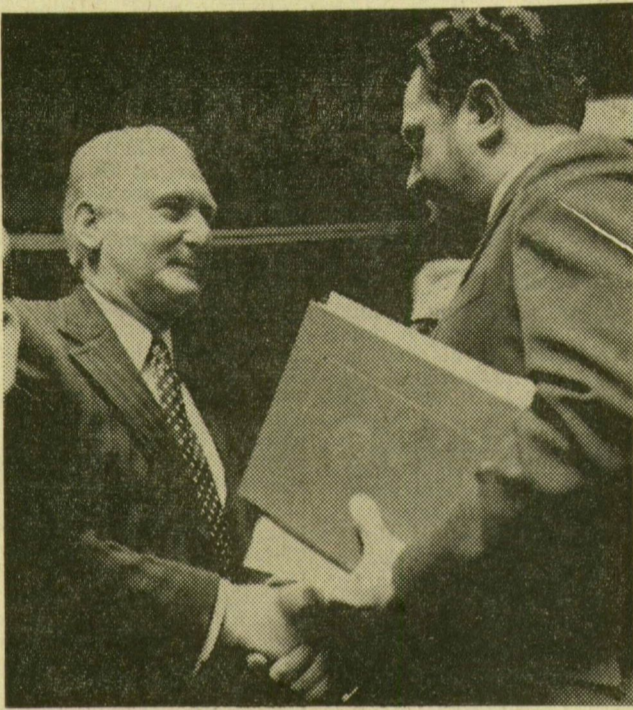

Aranydíjat nyert a kooperációs termék

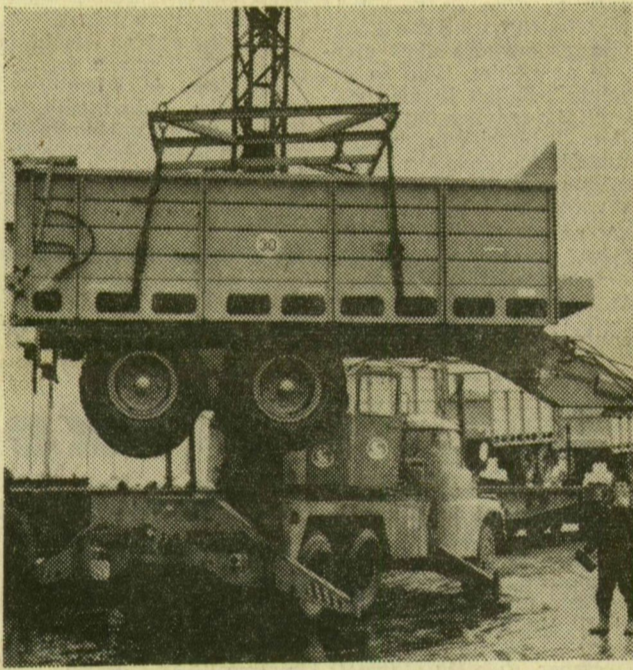
A HÓDGEP-nek átadták a Lipcsei Vásár érmét

Példamutatóan gyorsan és szervezeten oldották meg a T-098-as számú speciális pótkocsi kooperációs gyártását az NDK-beli neustadti mezőgazdasági gépgyár és a vásárhelyi HÓDGEP között. Tavaly kötötték meg a szerződést, el is készült az első 200 pótkocsi, most az ezrediknél tartanak. A terv 1975-re 2700 darabban számol. A pótkocsi konstrukcióját az NDK szakemberei készítették el, s mintegy fele-fele arányban járul hozzá a két gyár az alkatrészgyártáshoz. A kocsi összeszerelése Vásárhelyen történik. A 10 tonnás — hivatalos nyelven — nagy teherbírású, lefordítható szerkezetes, tandem futóműves kocsi kiváló műszaki és minőségi követelményeiért az 1975-ös lipcsei nemzetközi vásáron aranyérmét nyert. A gyártmány minősége olyan kiváló, hogy nyugati tőkés piacon is sikerrel versenyezhet.

A KGST komplex programjának egyik szülője a neustadti, s vásárhelyi gyár közös terméke, ezért méltán volt ünnepség tegnap, amikor rövid munkasgyűlés keretében átadták az aranyérmét. Az ünnepségre Vásárhelyre érkezett Gottfried Kittel, a Forschritt-gyár vezérigazgató-helyettese és Rudolf Jedrzejak, műszaki igazgató. Ott volt az ünnepségen Horváth Árpád, a MEZŐGÉPTRÖSZT vezérigazgató-helyettese is. G. Kittel meleg szavakkal méltatta a szocialista gazdasági integráció eme termékének nemzetközi sikerét, a magyar és német gyár műszaki gardájának és munkáskollektívájának eredményeit, majd átadta Kleibernek, az NSZEP Központi Bizottsága Politikai Bizottsága póttagjának, az NDK gépipari miniszterének elismerő levelét Nyámádi Gábornak, a HÓDGEP igazgatójának, aki megköszönte a kitűnő gyári kollektíva munkáját.

Nyámádi Gábor igazgató átveszi a kitüntetést Gottfried Kitteltől.

(Fotó: Enyedi Zoltán)

„Levegőben” a T-088-as pótkocsi, bevagonírozás előtt.

Elutazott a PFSZ-küldöttség

A Magyar Szolidaritási Bizottság meghívására április 6-9. között hivatalos látogatást tett hazánkban a Palesztinai Felszabadítási Szervezet küldöttsége. A küldöttség megbeszéléseket folytatott szolidaritási mozgalmunk vezetőivel a PFSZ budapesti irodájának felállításával kapcsolatos kérdésekről. A tárgyalások eredményes befejezéséért okmányt parafáltak, amelyet a Magyar Szolidaritási Bizottság részéről dr. Molnár Béla alelnök, a HNF OT titkára, a Palesztinai Felszabadítási Szervezet részéről Abdul Razzak el Jahija, a PFSZ politikai irodájának főigazgatója látott el kézzel. A PFSZ küldöttsége szerdán elutazott hazánkba.

Megállapodás

Tudományos együttműködési megállapodást kötött szerdán a Magyar Tudományos Akadémia és a Britisch Academy. Az erről szóló jegyzőkönyvet Kőpeczi Béla főtákar és A. G. Dickens külügyi titkár írták alá az MTA tudós klubjában.

Végső búcsú Fodor Gyulától

Szerdán mély részvétellel kísérték utolsó útjára a Mező Imre úti temetőben Fodor Gyulát, a párt és a magyar forradalmi munkásmozgalmak régi, kiemelkedő harcosát. A munkásmozgalmi panteon fedett ravatalozójában a koszorúkkal övezett ravatálnál díszőrséget állt politikai, társadalmi életünk számos vezető személyisége: a Politikai Bizottság, a Központi Bizottság, a Központi Ellenőrző Bizottság, a SZOT, az Építő-, Fa- és Építőanyag-ipari Dolgozók Szakszervezete, a Magyar Partizán Szövetség képviselői, továbbá a Nyugdíjfolyósító Intézet vezető munkatársai, Fodor Gyula régi harcostársai, barátai. A Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottsága, az Építő-, Fa- és Építőanyag-ipari Dolgozók Szakszervezete nevében Gyöngyösi István főtákar, a KB tagja búcsúzott az elhunytól.

— Mély fájdalommal veszünk végső búcsút Fodor Gyulától, aki a magyar munkásmozgalmak híve, pártunk

Revíziós Bizottságának elnöke, Központi Bizottságának tagja, az építőmunkások szakszervezete központi vezetőségének tagja volt — mondotta.

A gyászoló család, a barátok, a harcostársak, a Partizán Szövetség nevében Reszegi Ferenc, az Építő-, Fa- és Építőanyag-ipari Dolgozók Szakszervezetének elnöke búcsúzott Fodor Gyulától.

A gyászszertartás az Internacionálé hangjaival ért véget.

Emlékkiállítás

Ötven évvel ezelőtt, 1925. április 14-én alakult meg a Magyarországi Szocialista Munkáspárt, az illegális kommunista párt legális fedőszerveként. Ennek emlékére az MSZMP KB Párttörténeti Intézete és a Magyar Munkásmozgalmi Múzeum kiállítást rendez az MSZMP Budapesti Bizottságának oktatási igazgatóságán. Április 11-től bemutatják az illegális KMP tevékenységét, az 1920-as évek munkásmozgalmának, a párt politikájának, törekvéseinek: a fasizmus ellen, a polgári demokrácia jogokért, a szociális helyzet javításáért, a földreformért folytatott har-

Beszélgetés munkásokkal

Téma: az üzemi demokrácia

Immár hagyományossá válik, hogy a városi párt-, állami, társadalmi vezetői felkeresik az üzemek, intézmények dolgozóit, és elbeszélgetnek velük az időszerű problémákról. Jó alkalmat nyújt az ilyen találkozás arra, hogy megismerjék a műhelyek, kisebb kollektívák véleményét egy-egy fontos kérdésben. Ezúttal tegnap, szerda délután Deák Béla, az MSZMP Szeged városi bizottságának titkára látogatott el a kábelgyárba.

A városi pártbizottság titkára kis létszámú munkáskollektívával találkozott, és napjaink egyik legfontosabb közérdekű témájáról, az üzemi demokráciáról beszélgetett velük. A munkások válaszoltak azokra a kérdésekre is, hogy hol és mikor kéri ki az üzemi vezetők véleményeiket, javaslatokat; milyen vállalati ügyekben döntenek a dolgozók, miképp érvényesül elhatározásuk az üzem életében.

A kábelgyári munkások elmondták, hogy a demokrácia lehetőségei és formái nem hiányoznak az üzemből. Számos problémát vetettek már eddig is fel különböző fórumokon és megvan a lehetőség a vezetőkkel való érdelem, eredményes párbeszédnek. Kikéri ki javaslatokat. Például nemrég volt arról szó, miként lehetne meg-

szüntetni a sok túlórat, vagy úgy csoportosítani a gépeket, hogy egy ember több gépen tudjon dolgozni, a termelékenység növelése miatt. Új formáját jelenti az üzemi demokráciának, hogy a brigádvezetők részt vesznek osztályvezetői értekezleteken. Így több információt kapnak a vállalat életéről, és ez hozzászólást ad ahhoz, hogy minden problémáról tudomásuk legyen. Jobban megértik azokat a gondokat, amelyeket a gépek mellől nem ismerhetnek. Ugyanakkor a munkások véleménye is helyet kap egy-egy kérdésnél. De véleményét lehet mondani másképp is: a műhelyekben a táblára kihelyezett füzetekbe az emberek beírhatják észrevételeiket, javaslatukat.

A közvetlen beszélgetésen azt nem állította egyik dolgozó sem, hogy az üzemi demokrácia lehetőségét, formáit kimerítették. Amikor a városi pártbizottság titkára néhány olyan dolog után érdeklődött, ami a munkások anyagi érdekeit érinti, kiderült, a régebbi dolgozók azt sérelmezik, minimális az órabérlkülönbségük a nemrég felvett dolgozókéval szemben. Ugyanakkor szóltak arról is, s elismerték, alacsony órabérlért — a munkaerőhiány miatt — már segédmunkásokat sem talál-

nak. A gyár minden évben fokozza a termelést, és a régi gépekkel bizony ez nem könnyű. Valamennyien elismerték, jobban meg kellene találni a módját a régi és a jó dolgozók megbecsülésének. Hangzottak, nem elég nyílt a jutalmazás rendszere. A művezetők rendelkezésére áll egy bizonyos összeg, amelyet a legjobbak között szétosztanak. Am, a brigádtagok előtt nem okolják meg, ki és miért kapta. A jutalmazás nyíltságával nemcsak a demokratikus vonásokat erősítene, hanem a nagyobb fevelmet is elősegítené.

A városi pártbizottság titkára e kérdés kapcsán említette meg, az üzemi demokrácia azt is jelenti, a legkisebb dolgoktól a legnagyobb kérdésekig érvényesüljön a munkásközvélemény. Ebből az álláspontból kiindulva lehet számos olyan problémát megszüntetni, ami nehezíti az eredményes munkát.

Végezetül a munkások arról is beszéltek: a túlóráknak egyik oka a laza munkafegyelem. Az említett jelenségek miatt tervezik, a jövőben minden brigád majd megvitatja, hogy ki kapjon jutalmat.

Az eszmecsere hasznosnak bizonyult, hiszen sok kérdés tisztázódott, és ezért elérte célját.

H. M.

Helyi ellátás — helyi forrásból

Úgy tűnik, befejezéshez közeledik az az évek óta tartó vita, amely a zöldségtermelő megyénk gazdaságai, a kereskedelem és a fogyasztók között éppen a zöldség-ellátásról folyt. A vázlatos kép ismerős: sok zöldség terem jó földjeinken, a vásárló mégis nehezen jut friss zöldséghez. Amit kap, sokszor fornyadt és sokszor drága. A vitában a mezőgazdasági nagyüzemek azt mondták, a kertészkedés nekik úgy fizetődik ki, ha nagy táblákon sokat termelnek. A kiskereskedelem azt mondta, a vásárló és olcsóbban, (A neki egyszerre nem kell több zöldségkereskedelem furcsa vagon sárgarépa, hanem néhány kiló csak, de mellé káposzta is, paprika is, paradicsom is kell. A zöldségfélék zöménél jól jött a MÉK ajánlata: ő fölvásárolja a nagy teteleket és elosztja aprókra a kiskereskedelem boltjainak. Ezzel drágább lett ugyan a zöldség, de volt. Kényes fajtáknál azért nem jó ez a módszer, mert a sok napos portéka végül a boltokban marad.

Tegnap a megyei tanács épületében rendezett tanács-

kozáson mondta Szilágyi Ernő, a mezőgazdasági és élelmiszerügyi osztály vezetője, hogy megyénk kistermelői évente körülbelül 7 ezer vagon zöldséget termelnek és megyénk jó ellátásához 4 ezer vagon körüli mennyiségre van szükség. Ha a kiskereskedelem a kistermelőkkel kötne kapcsolatot, rövid időn belül megoldódna a sok éves probléma. A kistermelők sokféle zöldséget termelnek, a választék tehát biztosítható. Hamar az üzletbe kerül, frissen kaphatja a vásárló és olcsóbban. (A zöldségkereskedelem furcsa igazsága szerint a legfontosabb portéka a legdrágább, sok munkával rakodgatják ide-oda, amíg meg-

Az ÁFÉSZ-ek és az élelmiszerboltok feladata, hogy ezt az egyszerű lehetőséget kihasználják. Számos szövetkezet, köztük a szegedi ÁFÉSZ már bebizonyította, hogy érdemes kis tetelekben is megvásárolnia a kertek termését, de az is elhangzott a tegnapi tanácskozáson, hogy szerződéskötéssel és

egyéb szolgáltatással ritkán ösztönzik a fogyasztási szövetkezetek a céltudatos kertészkedést. Néhány helyen úgynevezett kerthasznosítási társulások jöttek létre, Vásárhelyen alakult a legtöbb. Sajnos, Szegeden még nincs ilyen.

A tanácskozás hasonló részletességgel foglalkozott a háztáji állattenyésztést segítő takarmányellátás és a hűsítés problémáival is. A három téma közös vonása: mindegyik megoldható helyi forrásból, a helyi felvásárlás jó megszervezésével. A kistermelők takarmánygondjainak enyhítésére az állami vállalat nem tud garanciát vállalni, de az ÁFÉSZ-ek és a takarmánykeverő üzemmel rendelkező gazdaságok szerződése már biztos garanciát jelenthet és az egyszerű megoldású keverőüzem létrehozása is ki-fizetődik. Tizenöt fogyasztási szövetkezet forgalmazhat tő, kehúst és néhány hűsítetté- ményt, de hízott sertést nem vásárolhatnak nagyüzemek-től. Nincs is rá szükség, hiszen sertéshizláló szakcsop- portok alakításával és a takarmánygondok megoldásával helyi forrásból tudnak friss húst árusítani falvainkban is.

A vitaindító előadáshoz dr. Csada László, a megyei tanács vb kereskedelmi osztályának helyettes vezetője fűzött kiegészítést. A tanácskozáson részt vett dr. Kakuszi László, a megyei pártbizottság osztályvezető-helyettese és dr. Paczuk István, megyei tanácselnök-helyettes is.